

РЕШЕНИЕ

№ 18806

гр. София, 04.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 19.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6995** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ със седалище в [населено място], чрез юрк. В., срещу констативен протокол № 01-01-107 от 02.06.2023г., в който са обективирани предписания на М. И. и А. И. - инспектори в РО Благоевград при ГД „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН предприятието да извърши ремонтно – възстановителни работи за привеждане на основния изпускател на язовир „Трите дерета“, [населено място], [община], област Благоевград в изправно техническо състояние.

В жалбата се твърди, че ДАМТН не разполага с материална компетентност по издаване на такива предписания; предписанията са незаконосъобразни; допуснати са съществени процесуални нарушения при издаването им, не са мотивирани и са неясни. Сочи се, че председателят на ДАМТН има контролни правомощия по ЗВ и Наредбата по чл. 141, ал. 2 от с.з., които са конкретизирани в чл. 190, ал. 4 от ЗВ и чл. 117 от Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние. Компетентността на председателя на ДАМТН и на оправомощени от него лица е изчерпателно определена, като не предвижда даване на предписание за извършване на ремонтни дейности по съоръженията към язовирите. Компетентен орган за такива предписания според оспорващия са местните комисии, назначавани по реда на чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 от ЗВ от областния управител. В състава на тези комисии се включват лица със съответна професионална

квалификация, каквато ответниците нямат. Издаденото предписание е несъответно и на целта на закона за осигуряване техническата изправност на язовирите, доколкото е издадено от лица без необходимата професионална квалификация. Поради това не е ясно и самото предписание. Не е отразено в какво се състои неизправността на основния изпускател, не са посочени конкретните ремонтно-възстановителни работи, които са необходими за привеждането му в изправно техническо състояние. Допълнително се сочи, че оспореният административен акт не е мотивиран, като няма информация за фактическите основания, довели до издаването му. Посочва се още, че са допуснати съществени процесуални нарушения на чл.26, 35 и 59, ал.2, т.7 от АПК. ДПУСЯ не е уведомено за откриване на производството, не му е дадена възможност да вземе участие в него, не са обсъдени негови възражения и становища, не е посочен орган и срок за обжалване. Иска се от съда да отмени оспореното задължително предписание като незаконосъобразно. Претендират се разноски.

Ответниците по оспорването – М. И. и А. И. - инспектори в РО Благоевград при ГД „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН, редовно призовани, чрез юрк. З., в становище от 29.07.2024г. оспорват жалбата. Поддържат, че предписанието е издадено от компетентен орган съгласно чл. 190а, ал.1, т.3 от Закона за водите (ЗВ) и заповед на председателя на ДАМТН № А-776 от 22.12.2021г. Като фактическо основание за издаване на предписанието са посочени констатациите в протокол № ТП Х-53 от 03.1.2022г. на извършен технически оглед от собственика на язовира. Не са налице сочените от жалбоподателя процесуални нарушения, защото същият е уведомен с писмо от 15.05.2023г. за проверката, негов представител е присъствал на проверката и е подписал констативния протокол без възражения. ДПУСЯ не е поискало разяснения от контролните органи какви действия следва да предприеме, което установява, че предписанието е ясно и точно. Неспазването му създава риск за намиращите се наблизо населени места и водни съоръжения, поради което е от особено важно обществено значение. Поради това се иска то съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендират се разноски. Прави се възражение за прекомерност.

Съдът, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Съгласно Акт за публична държавна собственост № 3861/26.08.2020г., язовир „Трите дърета“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 65108.10.120 по КККР на [населено място], [община], област Благоевград, на основание чл.139а, ал.6 от Закона за водите е предоставен за управление на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“.

Видно от приложените по делото Заповед № 776/22.12.2021г. на Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностните лица /т. 19 и т. 23/ А. Б. И. и М. З. И. в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ - „Югозападна България“, на основание чл. 201, ал. 11 вр. чл. 190, ал. 4 и чл. 190а, ал. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗВ във вр. чл. 3, ал. 3 от УП ДАМТН са оправомощени с права да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, с права да контролират мерките за осигуряване на изправно-техническото състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация, както и да дават задължителни за изпълнение предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение. Видно от протокол от 29.10.2020г. на комисия по чл. 138а, ал. 3 от ЗВ, е дадено

предписание да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател със срок на изпълнение 15.02.2021г. С протокол от същата комисия на л. 44 язовирът е класифициран като такъв от първа висока степен на потенциална опасност съгласно чл.141б от ЗВ.

От приложените по делото протоколи № 188 от 30.09.2022г. и № 40-3 от 23.03.2023г. от възложена проверка от изпълнителен директор на ДПУСЯ е установено, че съоръжението основен изпускател на язовир „Трите дерета“ е неизправно –неработоспособно. Поради това самият язовир е приет за неизправен - частично работоспособен. Със същия протокол е направено предложение да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател.

На 24.02.2022г. е извършена проверка на язовир „Трите дерета“ от служители на ДАМТН, обективизирана в констативен протокол 01-01-32/24.02.2022г, в хода на която е констатирано, че основният изпускател на язовира – тръбен Ф 150, е неизправен, запушен и е предвиден за ремонт. Дадени са предписание в срок до 10.10.2022г. да се извършат ремонтно – възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние. При извършена последваща проверка на 26.01.2022г. е бил съставен констативен протокол № № 01-01-14 от 27.01.2023г., в раздел II „Констатации на състоянието“ от който е отразено, че основният изпускател тръбен Ф 150 е неизправен, запушен. В р. V, т. 2 от протокола е дадено повторно предписание „Да се извършат извършат ремонтно – възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние“. Определен е и срок до 19.05.2023г. С писмо от 15.05.2023г. (л.24), жалбоподателят е уведомен, че на язовира ще бъде извършена проверка на 01.06.2023г. Писмото е съобщено на жалбоподателя, видно от известие за доставяне на л. 25. Процесният констативен протокол № 01-01-107/02.06.2023г. е съставен след последваща трета проверка на 01.06.2023г. В раздел II „Констатации на състоянието“ от протокола е отразено: „Характерни условия и обстоятелства при провеждане на инспекцията: Метеорологични: Добри Видимост: Добра Достъп: Само с високопроходимо МПС Водно ниво в момента на проверката [т]: Около 6,00 м под кота преливник Завирен обем в момента на проверката [т3]: Няма данни Подробни констатации за техническото състояние на язовирната стена и другите съоръжения на язовира, установени при проверката: Корона - земна, затревена; Воден откос - земен, каменна броня; Въздушен откос - земен, затревен; Преливник - челен, земен профил; Основен изпускател - тръбен Ф 300 неизправен, запушен; Затворен орган - няма спирателен кран, демонтиран; Енергогасител след основния изпускател - стоманобетонова шахта; Пълнене - довеждащ канал и собствен водосбор“. В р. V, т. 2 от протокола е дадено оспореното предписание „Да се извършат ремонтно – възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние“ в срок до 06.10.2023г. Предписанието е издадено в присъствието на двама представители на жалбоподателя. Единият от тях го е подписал с особено мнение, като е направил възражение, че е доставен сифонен изпускател, чрез който да се ругелира водното ниво, който се съхранява на склад заедно с помпен агрегат, чрез който сифонният изпускател се задейства. За транспорт на сифонния изпускател се разполага с лекотоварен автомобил.

По делото е представена касационна жалба срещу решение № 4938 от 20.07.2023г. по адм. дело № 3747/2023г. на АССГ, с което е отхвърлена жалбата на ДПУСЯ срещу предписание по р. V, т. 2 от протокол № 01-01-14/27.01.2023г., дадено от инспектори

при РО „Югозападна България“, офис Благоевград при Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН. При служебна проверка съдът установи, че по жалбата е постановено решение № 12270/11.12.2023г. по адм. дело № 9398/2023г. на ВАС, III отд-е, с което първоинстанционното решение е оставено в сила.

При така приетата фактическа обстановка, съдът след като извърши проверка по чл. 168 от АПК, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок – на 07.07.2023г., доколкото липсват данни кога предписанието е съобщено на жалбоподателя – от една страна, а от друга – при липса на указание в какъв срок и пред кой орган може да се оспори предписанието. Жалбоподателя е надлежна страна-адресат на оспореното предписание, което го засяга пряко и непосредствено като лице, на което са предоставени правата за управление на язовира. По същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК. Актът е издаден от административен орган и съдържа разпоредителна част, с която на жалбоподателя е разпоредено да извърши ремонтно – възстановителни работи за привеждане на основния изпускател на язовира в изправно техническо състояние в срок до 06.10.2023г. Направеното волеизявление е с властнически характер и създава конкретно задължение за адресата. Така формулирана, разпоредителната част на протокола в частта предписания изисква конкретно поведение от собственика на имота и не предполага издаване на последващ акт. Ето защо оспореното предписание представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК вр. чл. 190 а, ал. 1, т. 3 ЗВ и подлежи на съдебен контрол.

Настоящият състав приема, че редът за издаване на процесния констативен протокол, предвиден в Закона за водите, е спазен, защото представител на собственика на язовира, е присъствал на проверката и се е запознал с направените предписания, като е направил и възражения по установеното.

Оспореното предписание е дадено от надлежно оправомощени от Председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор длъжностни лица и при наличието на законова делегация, съгласно чл. 190а, ал. 1 от ЗВ и чл. 190, ал. 4 от ЗВ. Съдът намира за доказано по делото, че оспорените предписания са дадени от материално компетентни длъжностни лица като контролни органи, при наличието на териториална и времева компетентност. За констатациите от проверката е съставен Констативен протокол, като задължителните предписания са дадени именно с него, с което са спазени изискванията на чл. 190б, ал. 1 от ЗВ.

Съгласно чл. 190а, ал. 2 от ЗВ собствениците на язовирните стени и съоръженията към тях носят отговорност за изпълнението на предписанията по чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ. Предвид това правилно оспореното предписание е дадено на ДПУСЯ като собственик на съоръжението.

По отношение на оспореното предписание по т. 2, част V „По техническа експлоатация“ от КП № 01-01-107/02.06.2023г. съдът намира, същото за дадено при ясно изразена воля на органа относно длъжимите действия, които следва да се предприемат и при спазване на законовите изисквания за форма и съдържание. Предписанието намира законата си основа в разпоредбите на чл.190, ал.4, т.1 и чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ, във връзка с чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за

осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрола за техническото им състояние /Наредбата/. По делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява, че към деня на проверката - 01.06.2023г. от страна на жалбоподателя са били извършени ремонтно -възстановителните дейности, за което да е съставен към този момент протокол, че съоръжението може да се приеме за безопасно за техническа експлоатация. По делото не са ангажирани и доказателства за представянето на такъв протокол на ДАМТН, както в хода на проверката, така и до момента. Решаващи за съда са и резултатите от проверката на място от съставителите на протокола. В случая не се спори, че основния изпускател е неизправен. Не са и ангажирани по делото доказателства тези нередности да са били отстранени, още повече предвид предишния срок, даден с предходни две предписания. Отделно от това самия констативен протокол се ползва с формална и материална доказателствена сила, поради което в тежест на жалбоподателя е да оспори констатациите по раздел II от КА в настоящето съдебно производство. Твърдението, че е налице сифонен изпускател, не означава, че предписанието е изпълнено. Същото не е подкрепено с доказателства, нито с техническа оценка дали този изпускател може да замести основния такъв, нито с доказателства, че е монтиран и се използва.

По изложените съображения, съдът приема посоченото предписание за дадено при правилно приложение на материалния закон. Със ЗВ се уреждат обществени отношения, свързани с техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях. В изпълнение на задължения по закон, ответния административен орган, извършва дължима проверка и при установени повтарящи се несъответствия издава оспорваните предписания, именно за това да са спазени изискванията за безопасна техническа експлоатация. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че издателите на предписанието нямат необходимата професионална квалификация, доколкото професионалната квалификация на единия от тях – хидроинженер, е достатъчна, за да бъде издадено оспореното предписание. Предвид това, съдът приема предписанието за дадено и в съответствие с целта на закона.

Предвид горното, съдът намира, че посоченото предписание, с така даденото съдържание е изцяло в съответствие с чл. 190а ал. 1, т. 3 от ЗВ. С оглед на това, че задължителното предписание като принудителна административна мярка имат освен преустановителна, но и превантивна цел съдът намира същото за законосъобразно издадено. Съгласно чл. 190а от ЗВ предписанията, които дава оправомощено лице от председателя на ДАМТ,Н се адресират към собствениците на язовирни стени и/или съоръжения към тях, а задължение – чл. 190а, ал. 2 от ЗВ е те да ги изпълняват. Контролните органи на ДАМТН са спазили изискванията по чл. 190б, ал. 1 от ЗВ и чл. 118 от Наредбата при извършените проверки и всички относими факти са изяснени. Спазени са правилата по чл. 35 от АПК, поради което съдът намира дадените предписания за фактически обосновани.

Разпоредбата на чл. 190а, ал. 1, т. 3 от ЗВ регламентира и правомощието на контролния орган да определи срок за изпълнение на предписанието, като при упражняване на това си правомощие органът разполага с оперативна самостоятелност. Преценката на органа относно продължителността на срока на предписанието, подлежи на съдебен контрол само относно спазването на минималния праг на срока, и то в случай, че такъв е законово регламентиран. В конкретния случай ЗВ не

регламентира такъв срок.

Въз основа на изложеното, съдът намира жалбата на ДПУСЯ срещу оспореното с нея задължително предписание по т. V.2 от констативен протокол № 01-01-107 от 02.06.2023г. предприятието да извърши ремонтно – възстановителни работи за привеждане на основния изпускател в изправно техническо състояние на язовир „Трите дерета“, [населено място], [община], област Благоевград, за неоснователна и следва като такава да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответниците се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 200 лв., определен съгласно чл. 143, ал.3 от АПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 41-ви състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно Предприятие „Управление и стопанисване на язовири“, ЕИК[ЕИК], срещу Предписание по р.V.2. от Констативен протокол № 01-01-107 от 02.06.2023г., дадено от инспектори в Регионален отдел „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ – „Югозападна България“, на Главна дирекция „Надзор на язовирни стени и съоръжения“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ да заплати на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – ДАМТН сумата от 200лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: